

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНІХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ФЕМІДО! ВІДКРИЙ ОЧІ Й СУДИ ПО БОЖОМУ

10 лютого 2009 року суддя Славутського міськрайонного суду Хмельницької області (далі СМРС) Мацюк Ю. І. розглянувши цивільну справу за позовом 16-ти працівників, до ВАТ "Славутський руберойдовий завод" про поновлення на роботі, оплати за час вимушеного прогулу, відшкодування моральної шкоди залишити без задоволення.

27 лютого 2009 року громадська організація "З'єднання борців "За справедливість" (далі ЗБЗС) — допущена представником у судових засіданнях 22.12.08р., звернулася, в інтересах 16 членів ГО ЗБЗС, до Апеляційного суду Хмельницької області із скаргою. Кожну скаргу прийшлося писати окремо, бо чомусь окремо їх захотів розглядати суддя. На думку ЗБЗС це спір не індивідуальний, а колективний (звільнено 28% працівників). Можливо, це пояснюється тим, що власник заявляв працівникам, яких намірив звільнити, під час офіційної зустрічі (негайно після звільнення ходили просити хоч якусь, із передбаченої на такі випадки, соціальну підтримку, про яку йдеться в колективному договорі) з ними в його кабінеті з цього питання, що йому "треба омолодити колектив, а ви можете жалітися куди хочете, я поїду і все владнаю". До речі, свавілля, вибраного керівником колективного підприємства, пана Рабцуна, так і пре у цій справі все дозволено незаконним, то ж як він працюючих зробив не акціонерами ще задовго до звільнення не завадило би перевірити, але хто це зробіть? У заяві П.І. Івашенка, допущеного представником за дорученням від галузевої (обласної) профспілки, який добре знає ситуацію і закон, яку він надав суду вкінці листопада 2008 року, йдеться, що в порушення вимог закону (ст.65 ГК) управління підприємством не здійснювалося у відповідності із статутом підприємства, зокрема про порушення вимог статуту і закону п.2 ст.159 ЦК України стосовно п.2 ст.160 ЦК України, згідно яких лише Наглядова рада наділена правом затвердити організаційну структуру, штатний розпис працівників, розмір доплат, надбавок і преміювання працівників. А на підприємстві штатний розпис затверджено одноосібно, очевидно, що й все інше робиться подібно. Як ми бачимо, фактично на очах в усіх відібране підприємство у тих, кому воно належало більше — однією особою - керівником, який, за законом, в акціонерному товаристві не може бути одноосібним власником. Так само грубо порушено статут і закон (ЦК ст.161), згідно яких правління повинно підготувати і подати на розгляд наглядової ради проекти рішень з питань діяльності товариства, — але фактично зроблено не так. Колектив підприємства у відповідності до вимог ст.15 КЗпП України не реєстрований в органах влади. За змістом ст.40 ч.1) КЗпП, за якою дивно скоротили посади працівників, власник позбавлений права на свій розсуд розірвати трудовий договір і вправі за своєю ініціативою звільнити працівника лише за умови, що є підстави, з якими закон пов'язує виникнення у власника права на розірвання трудового договору.

Реорганізація — каже адміністрація, але ж реорганізація не дає підстави власнику для розірвання трудового договору, бо ч.3 ст.36 КЗпП прями-

мо передбачає, що при реорганізації чинність трудових договорів працівників продовжується, тобто за змістом цивільного законодавства настає правонаступництво не лише у частині майна і майнових прав і обов'язків, а й у трудових відносинах. Припускаємо, у трудових відносинах чітко не врегульовано законом правонаступництво, але і при цьому не має страждати право працівника, його соціальна захищеність і закон. У конкретному випадку питання правонаступництва для звільнених працівників не вирішувалося взагалі між старим та новим власниками підприємств, чи котримсь з них. Де ж тут закон? — Працівників звільнили без вирішення цього питання без переведення в котресь підприємство. Постановою Пленуму Верховного Суду України "Про практику вирішення трудових спорів" п.19 зобов'язує (при реорганізації і навіть при перепрофілюванні) продовжити трудові відносини з працівником те підприємство, в якому збереглося його робоче місце. Якщо ж воно не збереглося, то обов'язок з працевлаштування працівника (переведення працівника на іншу роботу) несе кожен правонаступник, де є вакансія, від якої працівник не відмовився. При цьому, якщо змінюється зміст трудової функції, не обов'язково пропонувати саме ту посаду, до якої відноситься основна сфера раніше виконуваних працівником обов'язків.

На нашу думку (і обласної профспілки) — велике питання, чи це реорганізація?

В постанові правління ВАТ від 03.03.08р. іде мова "про оптимізацію адміністративних витрат та скорочення персоналу", наказ № 54 від 10.04.08р. "Про зміни в організації виробництва та праці" "У зв'язку із неналежним виконанням плану збуту продукції підприємства на 2007 рік".

Де ж тут реорганізація? За таких обставин, як правило міняють керівництво, а не скорочують працівників. Тобто, така «реорганізація» — не підстава для скорочення. Крім цього, скорочення фактично не робилося. Наприклад, звільнили 16 охоронців, а взяли для охорони інший підрозділ, який збільшив витрати у 3 рази; звільнили електрика — взяли іншого...

ЗБЗС негайно, як тільки стало представляти інтереси, письмово заявило суду про необхідність врахувати вимогу ст.23.1) Рекомендації до Конвенції № 166 : Відбір роботодавцем працівників, трудові відносини з якими припиняються з причин економічного, технічного чи аналогічного плану, має проводитися на основі критеріїв, які визначаються завчасно і належним чином враховують як інтереси підприємства ... так і інтереси працівників.

Але очевидно всім, крім судді Мацюка Ю.І., що: - одночасної пропозиції вакансій при попередженні працівників про звільнення не було; - нема до сьогодні програми соціального захисту; - не було, відповідного закону і у встановлений законом строк, подання адміністрації органу повноважному здійснити захист професійний; - не було пропозицій про заняття інших посад в інших підрозділах обох підприємств; - не вирішено власником вимоги ст.: 22 (гарантії при укладенні, зміні та припиненні трудового договору), 42 (переважне право на залишення) та 42-1 (переважне пра-

во на укладення трудового договору у разі повторного прийняття на роботу) КЗпП, бо на підприємстві взагалі нема сліду, щоб вирішували ці питання згідно закону. Ці факти суддя приховує надуманими, без посилання на закон, висновками свого безпідставного бачення ситуації. — Де, до звільнення, хоч якийсь документ, що захищає інтереси звільнених? Як же суд стає на захист інтересів підприємства, кому таке підприємство потрібне, яке не виконує обов'язку захищати права та законні інтереси працівників? Який інтерес судді в цьому? Якщо ж нема інтересу, то чому суддя захищає беззаконня?

Відповідно до постанови Пленуму Верховного Суду України „Про судові рішення” від 29 грудня 1976 року №11 (зі змінами, внесеними постановами від 24 квітня 1981 року №4, від 25 грудня 1992 року №13 та від 25 травня 1998 року №15) рішення є законним тоді, коли суд, виконавши всі вимоги процесуального законодавства і всебічно перевіривши обставини, вирішив справу відповідно до норм матеріального права, що підлягають застосуванню до даних правовідносин, а за їх відсутності — підстави закону, що регулює подібні відносини, або виходячи із загальних засад і змісту законодавства.

Відповідно до статей 213,215 ЦПК рішення має ґрунтуватися на всебічно перевірених судом даних, що підтверджують або спростовують заявлені вимоги чи заперечення проти них.

Відповідно до ст.212 ЦПК жоден доказ (в т.ч. експертиза) не має для суду наперед установленого значення, він оцінює докази в їх сукупності, а результати оцінки відображає в рішенні з наведенням мотивів їх прийняття чи відхилення.

Отже, суд діяв упереджено і незаконно:

— затягнув розгляд справи про поновлення на роботі на 7 місяців;

— на 6-ти судових засіданнях нікого з позивачів не вислухав, а коли явився представник від ГО ЗБЗС, то виставив усіх позивачів із залу і хоч засідання не було закритим, закликав їх по одному, і це було однією з причин прохання позивачів слухати справу без них;

— заперечення представника Войтка, згідно ст.160 ч.3 ЦПК, дій головуючого, щодо виставлення позивачів із залу суду в порушення Конституції України ст.129 щодо гласності судового процесу, суддя залишив поза увагою;

— проігнорував, в порушення вимог закону (ст.42 КЗпП) у рішенні, підтверженні доказами заяви працівників, що у них на утриманні неповнолітні діти, що в сім'ї немає інших працівників з самостійним заробітком, що вони мають тривалий безперервний стаж роботи на даному підприємстві, що навчаються;

— проігнорував у рішенні, підтверженні доказами заяви працівників, що власник перешкоджав їх захисту від незаконного звільнення, зокрема тим, що в порушення вимог закону (ст.47 ч.2 КЗпП) не видав наказу про звільнення;

— проігнорував у рішенні допущеного представником у с/з 22.12.08р Войтка Анатолія Григоровича - голову Ради громадської правозахисної організації З'єднання борців "За справедливість" і більшість його клопотань, за-

перечень незаконних дій судді не розглянув належно (не діяв згідно ст.160 ч.3 ЦПК України), спільне працівників і представника:

1) РОЗШИРЕННЯ ПОЗОВНИХ (згідно позовом від 03.07.08р.) ВИМОГ (від 02.02.09), в частинах, що викладені суду:

- притягнути в якості співвідповідача профспілковий комітет ВАТ "Славутський руберойдовий завод" в особі членів профспілкового комітету:

1. ... - голова профкому;
2. ... - заступник голови профкому;
3. ... - бухгалтер профкому;
4. ... - член профкому;
5. ... - член профкому.

Обов'язок профспілки (ст.244 КЗпП) контролювати за додержанням законодавства, захищати (Конституція України ст.36 та ст.243 КЗпП) інтереси працівників від незаконних дій адміністрації. Проте, профспілка ВАТ "Славутський руберойдовий завод" не захистила нас, членів профспілки, під час незаконного звільнення. Навпаки, знаючи, що ми звільнені незаконно 11.06.08р., приймають активну участь у прикритті цього злочину, шляхом організації нового. Так, 29.01.2009р. викликали нас, уже звільнених більш півроку, кожного по одинці з інтервалом в 15 хвилин на засідання профспілкового комітету, давали підписувати готове рішення без жодного підпису, а коли ми під рішенням №1 від 29.01.2009р. хотіли написати "не погоджуюсь", то у нас їх з рук виривали (копія вирваного і пожмаканого рішення з недописаним "не погод" у додатку).

В таких діях профкому вбачаємо змову профкому з адміністрацією звільнити нас незаконно, а тому просимо застосувати вимоги КПК України ст.ст.94,95,97.

Оскільки діями профспілки нанесено нам матеріальна та моральна шкода, що виразилася в переживаннях за соціальний стан наших сімей та фактичне значне погіршення його впродовж довгого часу, просимо компенсувати збитки за рахунок винних у бездіяльності та незаконних діях, компенсувавши нам збитки кожному по 5000 матеріальної шкоди і по 5000 моральної шкоди. Чи солідарно, чи окремо відповідальність покласти - на розгляд суду.

Додатки:

1. копія вирваного і пожмаканого рішення з недописаним "не погод";
2. копія спільної нашої заяви від 29.01.09р голові профкому; ...

Доречно тут перервати цитату і зауважити, що деякі працівники, наприклад Пархомчук Ніна Станіславівна, взагалі не була повідомлена про засідання профкому з цього питання (повідомлення про засідання 29.01.08р. надійшло рекомендованим листом лише 20 лютого 2009р.). Тобто на 10.02.09р. - коли приймав рішення суддя, дозволу профкому не могло бути, а він у рішенні неправду пише, що є такий дозвіл від 04.02.09р. — Неправда, бо повідомлення про засідання профкому 04.02.09р. теж надійшло пізніше на 3 дні після засідання.

2) РОЗШИРЕННЯ ПОЗОВНИХ ВИМОГ (від 22.12.2008р) в частині:

- виплати щомісячної премії, яку мене (кожного працівника, якого задумали звільнити, а тут - приклад автора) позбавила безпідставно в квітні на 20%, в травні - на 130%, яку всі не звільнені працівники отримали;

- виплати належної за законом компенсації при звільненні по скороченню, з урахуванням, що я пропрацювала 23 роки.

Також суд проігнорував:

— клопотання (письмове) дослідити у суді оригінал колективного договору з усіма додатками, на якому є підпис працівника про ознайомлення;

— клопотання усне (є на звукозапису) представника звільнених працівників - **голо-**

закінчення на стор. 2

ФЕМІДО! ВІДКРИЙ ОЧІ Й СУДИ ПО БОЖОМУ

закінчення, початок на стор. 1

ви Ради ГО ЗБЗС А. Войтка — заслухати пояснення і допитати свідками: власника підприємства, керівника профспілки і усіх членів профкому, з питань встановлення обставин справи, для справедливо-го вирішення спору.

За наявності суперечностей між загальним і спеціальними правилами судова практика завжди віддає перевагу спеціальному правилу, але правило про переважне застосування спеціальної норми діє лише за наявності протиріччя між нормами однакової юридичної сили. Також судова практика завжди віддає перевагу на користь працівника при всіх сумнівах щодо оцінки фактичних обставин, що стали підставою для звільнення, так саме при тлумаченні правових норм.

Тому у поданні до профкому, з проханням дати погодження, повинні зазначитися всі фактичні обставини, які послужили приводом до звільнення, бо частина їх може бути оцінена у судді, як така що не дає власнику права на звільнення працівника. **Подання профкому до роботодавця має розглядатися в присутності працівника, якого хочуть звільнити, без нього розгляд можливий лише за його письмовою заявою. Але у цій конкретній випадку, на час подання працівники ще не повідомлялися про звільнення, взагалі їх на розгляд ніхто не кликав, і це суддя бачив, бо зазначає відповідні документи з їх датами, та висновки робить не відповідні фактичним обставинам. Чим козиряє суддя? — Порушено строк подання. Так.**

Наслідки порушення строку повідомлення роботодавця про прийняття профкомом рішення за поданням про розірвання трудового договору законом встановлені: порушення строку означає, що згода на звільнення одержана. Але: 1) не винен працівник, що його не повідомили і не покликали, і у тім що профспілка щось порушила; 2) **наслідки порушення 15-денного строку розгляду профкомом подання до роботодавця не встановлені, а тому, згідно ст. 19 Конституції України — суддя повинен керуватися виключно законом.** Так саме, суддя у своїм рішенні пише, що профком повинен обґрунтувати рішення про ненадання згоди на звільнення працівника, але хоч законом наслідків порушення цього обов'язку не встановлено, та суддя його хитро надумав — винить профком (який винен явно з вини адміністрації), але карає працівників.

Згідно ст. 43 КЗпП Розірвання трудового договору з підстав, передбачених пунктом 1. ст.40КЗпП, може бути проведено лише за попередньою згодою профспілкового органу. Згоди не було. Така ситуація не тягне відповідальність, але поновлення працівника судом - тягне. **Згідно Постанови Верховного Суду України від 06.11.92р.№ 9 "Про практику розгляду судами трудових спорів" (з наступними змінами) п.15 "Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу допускається лише за попередньою згодою профспілкового органу, крім випадків, передбачених статтями 43 і 43(1)КЗпП. Звільнення погоджується з органом профспілки, яка утворена і діє на підприємстві, і членом якої є працівник."**

Отже суддя не вправі розмірковувати чи брати до уваги навіть відмови профспілки, якоїсь іншої, крім тієї профспілки, яка є на підприємстві. Суддя має багато письмових доказів і усних заяв (не працівників, а) відповідачів — представників адміністрації, проте, що жодного відповідного вимогам закону розгляду проблеми профспілкою не було. Але суддя вигадує беззаконня і робить його своїм рішенням іменем України, у той час, коли згідно ст. 5-1

КЗпП держава повинна забезпечити гарантію захисту від незаконного звільнення.

З іншого боку, якщо погодитися з судом, щодо повноважень обласного галузевого органу профспілки на захист працівників, то бачив суд, бо зафіксував у рішенні, що визначена колдоговором компетентна для розгляду питання звільнення працівників за даних обставин обласна галузева профспілка не повідомлена вчасно про звільнення. А вже, профспілка підприємства визначилася з цим лише 03.04.08р., а адміністрація повідомила тих кого належить (як вважає суд - обласну галузеву) лише 13.05.08р., тобто не за 3 місяці, а за менш як місяць до звільнення. А наказ №54 і попередження працівників було ще 10 квітня 2008р. То, хто дозволив звільнення? — Ніхто, тоді ще й не питали дозволу. Згідно рішення суду і фактично профспілка підприємства складається лише 28% з тих кого звільнили, але суд винуватим за невчасний розгляд і відповідь профспілкою кладе не на 72%, а саме на тих 28%, які звичайно ж, що прагнули щоб профспілка їх захистила, а от ті 72%, кого залишали на роботі, напевне були залежні від адміністрації, тому й збори відбулися тоді, коли хотіла адміністрація. **Суд визнає, що програми соціального захисту звільнених не було взагалі, але знову винним у цьому робить чомусь вельми зацікавлених у ній звільнених працівників, хоч її розробка від них абсолютно не залежить. Власник підприємства такі претензії вправі пред'явити профспілці підприємства, якою він уклав угоду і це буде справедливо і законно, а чому суд (досвідчений, грамотний суддя - голова суду Мацюк Ю.І.) робить винними потерпілих - звільнених членів профспілки?**

Очевидно, що профспілка за кулісами розглядала питання звільнення та не знайшла спільної мови з колективом на тих умовах, які виставила адміністрація.

Згідно Постанови Верховного Суду України від 06.11.92р.№ 9 "Про практику розгляду судами трудових спорів" (з наступними змінами) п.19 "...суди зобов'язані з'ясувати ..., які є докази щодо змін в організації виробництва і праці, про те, що працівник відмовився від переведення на іншу роботу або що власник чи уповноважений ним орган не мав можливості перевести працівника з його згоди на іншу роботу на тому ж підприємстві... чи не користувався вивільнюваний працівник переважним правом на залишення на роботі та чи попереджувався він за два місяці про наступне звільнення" — Суд, наче неграмотний, посилається на те, що у новім підприємстві нема посад і цим ще раз доказує, що можливість працевлаштувати на інші посади, у інших підрозділах підприємства ніхто не вирішував. Суддя знає, що переважне право на залишення сто-сується усього підприємства, але судить, наче не знає цього — чому? Так саме суддя бачить, як незаконно працівник попереджувався за два місяці про наступне звільнення (бо пише про це у рішенні), але робить вигляд наче не бачить чи не знає, що попередження

відбулося раніше обов'язкової процедури (повідомлення компетентної і повноважної профспілки), для забезпечення належного за законом захисту працівнику, якого хочуть звільнити за скороченням. Суддя наче не знає, що адміністрації строк (3 місяці для повідомлення профспілку про масове звільнення) дається для того, щоб перед тим як попереджувати працівника про звільнення за два місяці, адміністрація повинна мати дозвіл від профспілки на його звільнення та повинна вже бути соціальна програма його захисту, що враховує всі обставини. Оце було би законно, а чому суддя чинить суд не по закону? Суддя у рішенні неправду пише, що у відсутності програми захисту працівників вини профспілки, знаючи що за її наявність відповідає власник, та ще більшу несправедливість чинить, бо за вини профспілки (у зговорі з адміністрацією), карає (позбавленням права на захист від незаконного звільнення такою програмою) працівників, визнаючи звільнення законним. Нарешті, як повірити у те, що суддя не знає того, що свідомо карати невинних і виправдовувати (із використанням своєї посади) винних, це злочин? А якщо знає, — то хто він?

Грубо порушена власником вимога ст.49-3, яка гарантує збереження за працівником середньої зарплати навіть на період працевлаштування, бо власник не зберіг її у порівняні з працівниками, яких не звільнив ще під час їхньої роботи на підприємстві. Працівники у клопотаннях прямо вказують: "у статті 2.3 - "Гарантії зайнятості" п.2.3.8 Колдоговору — у період зміни умов оплати праці працівникам, яких попередили про звільнення на підставі п.1 ст. 40 КЗпП України, установлюються такі ж тарифні ставки (оклади), як і для інших працівників ...", що їх ще не звільнили, а працівники, яких визначили тими, що залишаться, уже отримували більш як у двічі зарплату від тієї, яку отримували ті, кого скорочували, але суддя в рішенні це клопотання не згадав. Навпаки суддя зазначає, що "У зв'язку з незадовільним збутом продукції, зменшенням завантаження виробничих потужностей більше як на 50 %, правлінням ВАТ "Славутський руберойдовий завод" з березня 2008р. прийнято рішення про оптимізацію адміністративних витрат та скорочення персоналу, яким вирішено провести реорганізацію структури підприємства та провести скорочення працівників", а на факт, що у серпні 2008 року почала працювати друга виробнича лінія, яка до звільнення стояла, і на яку приймали нових працівників не пропонуючи звільненим цієї роботи — усього цього, суд не враховує. — Чому? Можна повірити, що суддя не бачив грубо порушення власником прав звільнених — бути захищеними Конституцією України (ст.24) від надання залишеним на підприємстві привілеїв та від обмежень звільнених, за соціальними відзнаками?

Хочете вірте, хочете — ні, та люди життя віддали заводу, а прикритий суддею керівник, вижив негодних, привласнивши ними створене і при цьому почуває себе досить впевнено, наче й прокуратури нема і жодної влади. Але є Бог і Його влада, то ж там де є люди вірні Йому — буде Правда!

Григорій Цвях

УВАГА — ПРЕЦИДЕНТ

чи можливий спір особи з суддею Верховного Суду України щодо законності його дій та бездіяльності при здійсненні ним правосуддя, якщо так, то чи можливо його вирішити у судді

В минулі номері ми опублікували статтю Івана Побитого: «СУДДІ БОЯТЬСЯ ГРОМАДСЬКІСТЬ», в якій йдеться про те, як цьому громадянину 17 суддів Верховного Суду України перешкоджають скоритися правом члена громадської організації бути захищеним цією організацією, шляхом її звернення з позовом до суду в його інтересах. Тобто, право дали - право забрали — пише автор. На підставі ст. 17 ч.2 КАС України цей громадянин 12.02.09р. звернувся до Хмельницького окружного адміністративного суду з позовною заявою про визнання незаконними дій і бездіяльності посадових осіб державної влади, в якій просить:

а) - визнати незаконними дії і бездіяльність посадових осіб державної влади - Колегія суддів Судової палати у цивільних справах ВСУ в складі 17 суддів: Гнатенка А.В. (головуючий), Борсукова В.М., Григор'євої Л.І., Данчука В.Г., Жайворонка Т.Є., Косенка В.Й., Костенка А.В., Шевченка Є.Ф., Лихути Л.М., Лященко Н.П., Мазурка В.А., Патрюка М.В., Перепічя В.С., Прокопчика Ю.В., Пшонки М.П., Романюка Я.М., Сеніна Ю.Л., під час виконання службових обов'язків з використанням службового становища - незаконними. Як і виявилися у тому, що:

б) - судді ВСУ свідомо і зумисне, розглядаючи справу не керувалися вказаними нормами закону і, використавши службове становище, винесли завідомо неправосудну ухвалу, діючи і без діючи при цьому:

1) не на підставі, не у межах повноважень та не у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України;

2) з перевищенням повноважень, які їм надані законом;

3) необґрунтовано, без урахування усіх обставин, що мають значення для вчинення дії;

4) небезсторонньо та упереджено;

5) недобросовісно;

6) нерозсудливо;

7) без дотримання принципу рівності перед законом;

8) без дотримання необхідного балансу між: несприятливими наслідками для моїх прав і прав громадської організації "З'єднання борців "За справедливість", моїх свобод та інтересів - і цілями, на досягнення яких спрямована ця дія - позбавити мене права на судовий захист моїх інтересів, шляхом подання позову до суду в моїх інтересах громадською організацією, до якої я для того вступив.

Найбільше автора схвилювало питання: «Коли ж судді діють законно - якщо приймають і розглядають звернення ГО

"З'єднання борців "За справедливість" в інтересах членів організації, чи якщо відмовляють у їх прийнятті та розгляді? На одні закони посилаються одні і другі, і ті самі - раз так, інший - так. У останнім випадку відмови Верховним Судом України, той суддя який відмовив у прийнятті позову і його підтримали всі інстанції, сьогодні, у іншій справі, розглядає позов в інтересах тих самих членів організації. У цього судді (Нетішинського міського суду - Ходоровського Б.В.) три випадки взяття позовів і п'ять випадків повернення позовів, що однаково подавалися, однією організацією в інтересах членів тієї ж організації.

Скажіть мені люди, щоб зі мною, зробили судді, прокуратура, якщо я так ставився до Закону? Хто цьому покладе край?»

Повідомляємо, що 18 лютого 2009р. суддя Хмельницького окружного адміністративного суду Савчук Р.І. одноосібно відмовив у відкритті провадження по такій позовній заяві. На цю Ухвалу Іван Побитий подав, негайно, в день її отримання рекомендованим листом - 24.02.09р., апеляційну скаргу до Львівського апеляційного адміністративного суду такого змісту.

«З ухвалою не погоджуюся, як такою що перешкоджає моему природному праву на спір в судді щодо законності дій і бездіяльності посадових осіб державної влади. Щоб погодитися з ухвалою треба у ній вказати, що судді Верховного Суду України безвідповідальні, або що мені треба з цим позовом звернутися до якогось іншого суду (тобто — забезпечити мені право перешкоди Констиуцією України ст.57, ст.124 ч.1ч.2). Те, що вказані посадовці є суддями Верховного суду не надає їм жодних переваг і не зменшує їхню відповідальність (ст.ст. 3,6,8,19,21,22,24,55 ч.1ч.2ч.5,56,64ч.1,68,124ч.1ч.2, 126,129).

Крім цього, у позові додатково пояснено підтвердження, що це справа адміністративна і стосується суддів.

Суд, щодо взяття справи до провадження, прошу проводити без моєї участі.»

Отже, ця прецедентна справа, щодо того чи можливий спір особи з суддею Верховного Суду України, і якщо так, то чи можна його позвати до суду, взята нами на особливий контроль і ми її хід висвітлюватимемо й на далі.

Наша думка щодо цього, що судді переплутали недоторканість судді з безвідповідальністю, а очевидно — це різні речі, бо при нормальній демократії, чим більша посада — більша відповідальність (навіть при декларованій, як у нас, рівності перед законом).
Редакційна рада

ХАЙ ДУХ ШЕВЧЕНКА ОЖИВЕ

9 березня день народження Тараса Шевченка

в день пам'яті Великого Кобзаря 9 березня 2009 року з великим болем за Україну, за всіх її **живих, мертвих, і ненароджених** синів і дочок, заявляємо: в Україні створилася корумпована система влади, яка не лише свідомо прирікає більшість населення України на злидні, але послідовно руйнує розум нації, забезпечує панування слухняно-агресивної сірости. Злочинно низька якість нашої державної влади зумовлює дедалі більше відставання України від провідних держав світу в рівні й стандартах життя наших співгромадян.

У наші серця стукають Тарасові слова:

**Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окрадену, збудять...
Ох, не однаково мені.**

Україна вмирає, вся хворіє, усі проблеми вирішуються не за рахунок багатих, а за рахунок чесних, працьовитих, убогих, процвітає наркоманія, беззаконня в охоронних органах та безпідставні суди над невинними малозахищеними. Прокуратура сприяє цьому. На сьогодні партії, чи лідера, які б очоли-

ли тільки тоді в Україні функціонували б нормальне громадянське суспільство, яке в особі щирих об'єднань громадян забезпечить прозорість влади, її відповідальність перед народом.

Український народ не буде більше терпіти наруги й сваволі, він прагне змін і в своїй єдності він цих змін доможеться. Ми закликаємо народ **покласти край пануванню злочинного режиму.**

Ми вимагаємо: термінового здійснення реформи нинішньої системи влади в Україні; негайного ухвалення закону про вибори до представницьких органів усіх рівнів на прозорій основі; надання постійно відленого часу на ЗМІ голосу з майдану у кожному місті; громадськість - кожен активний (у захисті спільних інтересів та прав, свобод і законних інтересів малозахищеного і малозабезпеченого населення) колектив, житловий комплекс, квартал, багатоквартирний будинок вправі приймати участь у виборах на рівні з політичними партіями; відповідальності органів і посадовців усіх гілок влади, в тім числі і посадовців охоронних органів, за не покращення життя на підвладній їм території, щорічно - відставкою керівників; відмови в нинішніх умовах від підвищення комунальних тарифів без вирішення проблеми можливості їх оплати; приведення до конституційного рівня зарплати, пенсії і стипендій; вимагаємо вирішити кризу і проблеми розвитку за рахунок багатих, тих, хто на нас нажився, цілеспрямованими діями і відповідною зміною податкової системи. Ми застерігаємо: відмова від виконання цих вимог призведе до масштабних виявів народного гніву в травні. Тоді у відповідь на наругу український народ матиме право діяти за Тарасовим **“Заповітом”**, у якому Пророк України закликав:

**Похвайте та вставайте,
Кайдани порвіть!**
Ми, борці за справедливість, проголошуємо: **зробити ще один крок до єдності всіх сил, які справді хочуть демократичного оновлення влади, подолання корупції, забезпечення гідного життя робітницю, доброму, щедрому, безмежно талановитому українському народові.**

Ми, всі щирі громадяни України, не маємо права лишатися байдужими до невмирущого заклик Кобзаря: **Борітеся - поборете,
Вам Бог помагає!
За вас правда,
за вас слава**

І воля святая!
* * *

Моя Україна

Зорє ясна моя, Україно -
Співоча країно моя!
І Карпатські твої полонини,
І Черемощу прозора вода,
І Шахтарські сльози вдовині,
І Чорнобиля горе-біда,
Хворіють і гинуть невинні...
І Київ в каштановім цвіті,
І немає гарнішого в світі:
Кручі дніпровські,
Козацька гора...
То все ти, Україно!
Незламна державо моя!
До тебе звертаємось нині
Питаємо поради в тебе:
Кого обирати будемо?
Хто нас до звитяги поведе?
Будемо, як завжди, мовчати?!
І стояти навколійки, ниць?... -
Встань з колін, Україно!
І до Бога в молитвах звернись:
Скільки будемо страждати?
Боже! Терпіння і розуму дай,
Щоб і онукам змогли передати,
Оновлену землю,
Квітучий наш край -
Щоб могли вони гордо сказати:
Не даремно прожито життя -
Український народ не зламати!
Бо в серцях наших
Правда свята!

Ніна Копняк

ЧИ ТРЕБА НАМ АТОМУ?

Як вже показало життя, зупинка ЧАЕС не залишила Україну без електроенергії, а забрала в когось ліві гроші і немалі. Бо завою енергія могла бути тільки при соціалізмі (як забували вимкнути, то впродовж всієї непрацюючої зміни заводи, будівельні майданчики були під напругою). А сьогодні ми усім торгуємо. На будівництво АЕС потрібні мільярди, а з мільярдів вкрасти мільйони - так само як з 1000 десять гривень.

ІСТОРІЯ ВКРАДЕНОЇ ЕНЕРГІЇ

Ті, кому врізується можливість красти з мільярдів, кричать: без АЕС - кінець. І це в Україні. Де ще в 1934 році (див. «Урядовий кур'єр» № 17 від 26 січня 2002 р.) будувалася Кримська (на Ай Петрі) вітрова електростанція на 12000 кВт вартістю будівництва 4 000000 крб, термін її будівництва півтора року. Навіть за мірками 1934 року співвідношення економічності теперішньої АЕС до цієї електростанції виглядає плачевно. Розділіть 5 млрд. - вартість будівництва одного блоку АЕС на 4 млн. вітрової ЕС - отримаєте кількість електростанцій, які б ви мали (тоді) за півтора року. Помножте і отримаєте, замість одного мільйона кВт електроенергії теперішнього реактора, 13 млн. кВт електроенергії тодішніх вітрових без жодної з перерахованих і багатьох неперерахованих проблем і в 7 раз швидше!

ЗАДУМАНЕ ЛИЦЕМІРСТВО

Людина, заради власної вигоди, здатна поставити на карту майбутнє міста, і не тільки. В газеті «Дзеркало тижня» (далі ДТ) № 2/326 від 13-19.01.2001 р. під назвою «ХАЕС: ЛАСКАВИЙ І НІЖНИЙ - ЗВІР?!» Світлани Кабачинської. «Втім, основним доказом необхідності добудови ХАЕС була зовсім не її головна роль в економіці краю. Хоч як парадоксально це звучить, більше цьому сприяли все частіші й довші “віяльні” відключення електроенергії, що занурювали в темряву навколо АЕС-івську зону так само, як і інші території області. Це було поза межами здорового глузду: ядерний блок, який, використовуючи природні ресурси краю, щорічно виробляє 5,7 - 6 мільярдів кіловатів електроенергії - і села в суцільному мороці навкруги. Це було тим більше неймовірно, що ХАЕС, споруджувана для експорту електроенергії, була переорієнтована на внутрішній енергоринок, а вироблена нею електроенергія з надлишком перекриває потреби самої Хмельниччини.»

Отже, підсвідомо вирощувалася думка, ніби національна енергетика все ж відчуває брак потужностей, і новий блок їй просто-таки необхідний. То ж з цього випливає ще й те, що є коло осіб, зацікавлених в тім, щоби були постійні важелі тиску на суспільну думку, що без АЕС гарне життя неможливе.

Союз з його “економікою соціалізму”, тобто галузевому, відомчому, практикував створення “держав у державі”. Абсолютно все “зав'язане” на ХАЕС. Шоста частина городян працює на станції, інші - обслуговують їхні потреби. Третина нетішинців - діти. У них повинно бути майбутнє, але чи буде воно, сьогодні не скаже ніхто. А вже навірно вважати, що місто, перспективи якого обмежені гнітючими рамками двох” а на сьогодні - чотирьох реакторних блоків, може протягом цього часу працювати й жити в режимі психологічної стабільності. В Нетішині за тиждень іноді вмирає 2 немовляти, а населення тут ледь за 30000. Це крім того, що ще ж обдирають матеріально постійно і стабільно. Цитуємо далі.

“Ввели в тариф за електроенергію з січня 1998 року додатково 0,3 цента за кожен кіловат, які мали акумулюватися в “Енергоатомі” і йти винятково на добудову ХАЕС-2/РАЕС-4 (2,1 млн. гривень). На розвиток “мирної” енергетики змусили працювати всю державу, і таким чином інвестором добудови двох ядерних блоків став кожен громадянин України.

З цього «кусочка» ХАЕС мало перепадати щодня 1,2 млн. гривень! До липня 2000 року на добудову з цієї суми взагалі нічого не давали. Тобто, на 3 мільярди народ просто обдурили”. Якщо врахувати, що добудова блоків РАЕС і ХАЕС планувалася за рік-два, а фактично ХАЕС пустили до ювілею Кучми 2004р., то можна уявити скільки вкрали ще у нас. Але й після пуску 2-го блоку ХАЕС і 4-го РАЕС

ніхто не зупинив стягувати з нас - дань комусям.

В Криму і в Закарпатті, в Одесі і в Чернігові повірили, наче так треба брати в нас ці мільйони, що без них ніби Україні і українцям не жити, - де їм знати, що тут твориться. А чому ж ми віримо? Ось ще витяг із статті «ХАЕС: ЛАСКАВИЙ І НІЖНИЙ - ЗВІР?!». А Ви задумайтеся куди ми йдемо, чи це нам потрібне.

“Голос громадськості протягом десятиріччя прорвався лише раз (на той час), у листопаді 1998 року, коли вихований у європейському дусі ЄБРР перед ухваленням рішення про надання кредиту зажадав його, цей голос, почути. Українська сторона згодилася на цей крок “через не хочу”, усвідомлюючи, що нічого доброго для себе вона не почує. Громадські слухання в Нетішині, на які зібралися представники трьох навколишніх районів - Славутського, Ізяславського, Шепетівського плюс громадські активісти з обласного центру, - були наскрізь пронизані відчуттям фальші. Столичні гості - представники “Енергоатому” - майже не приховували ставлення до слухань як до звичайної формальності, а до їхніх учасників - як до неминучої прикриття, яку треба пережити. І люди теж розуміли: їх слухають, але не чувають”. Тепер ця помилка атомниками врахована. Вони ввічливо та наполегливо обробляють громадську думку, створюють її видимість - кличуть гості людей далеких від того, щоб бачити атомну біду, і показують яка гарна АЕС і її місто. А це справді так. І зачаровані відвідувачі, забувають що вчора закопали в могилу когось юного...

“А між тим на слуханнях викристалізувалися чіткі вимоги мешканців 30-кілометрової зони (хоч сама ця зона, як сказав тоді один столичний посадовець, вигадка і самозванка: вона існує і дає якісь пільги своїм мешканцям тільки навколо Чорнобиля). Усвідомлюючи, що другий блок буде добудовуватися, хоч би вони гвалт кричали, люди запропонували хоча б розробити систему компенсацій за вимушену необхідність миритися з небезпечним сусідством. А саме: припинити відключення електроенергії в зоні ХАЕС; за її рахунок поліпшити соціальну ситуацію, побутові умови, медичне обслуговування, запровадити обов'язкове пільгове страхування здоров'я і життя громадян, що проживають на прилеглий території. Але єдина пільга, яка розповсюджувалася на ці райони і тоді, і тепер - зменшення на 25% оплати за електрику. Та й ця “пільга” відшкодовується за рахунок інших енергоспоживачів. (Держава себе не дозволяє кривдити).

Голос громадськості так і залишився гласом волаючого у пустелі...”

Отак було перед пуском другого блоку ХАЕС, а сьогодні - які пільги? - Жодних! Проте, гарантоване швидше вимирання. Та ще тарифи на тепло, що зайве відводиться як охолодження АЕС, ростуть у місті більше, ніж там, де це тепло справді дорого обходиться. Але ПРО ПІЛЬГИ не журіться, для того щоб громадськість околиць не виступала, щось кинуть перед тим, як третій і четвертий будувати, й тарифи можливо знизять (про тарифи читайте в наступному випуску), але не ради людей, а ради їхнього дозволу на будову 3-4 блоків - нової біди.

“Думайте про людей, а не про блоки!” - цей зболений вигук, який можна було назвати лейтмотивом слухань 1998 року, в країні не почув ніхто...

... у чергових розрахунках вказувалось конкретно, скільки грошей треба для завершення будівництва і монтажу другого енергоблоку ХАЕС, проте цифра кожен раз була іншою...

закінчення на стор. 4

Якщо вважаєте що треба таку газету, то передплатіть її. Для цього перерахуйте вартість і надішліть редакції оцю квитанцію. Ціна та деталіше про те, де передплатити читайте на 4-й шпальті (на звороті)

Я, _____
передплатую газету “ВІСНИК
МАЛОЗАХИЩЕНИХ”
на адресу: квартира _____ будинок _____
вул. _____
село/місто _____
обл. _____
індекс _____ місяці передплати на
2009р. закреслюю: 3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 кошти перерахував в _____ банк,
квитанція № _____ від ____/____/2009р

ли народ в інтересах народу - нема!

Ми говоримо Україні й світові: нами керує зовсім не почуття кривди чи помсти. Безвихідь ставить перед нами завдання змінити саму систему нинішньої влади, яка приводить до керма сірість і злодійство, яка нищить розум і скоує ініціативу громадян. Ми прагнемо такої організації влади в Україні, за якої кожен громадянин дістане можливість справді особисто впливати на стан справ і в державі, і в своїй територіальній громаді, і водночас відчуватиме відповідальність за результати свого волевиявлення.

Владний режим робить усе можливе, щоб не допустити реальної політичної реформи. Ми заявляємо: Україна потребує ретельної законотвірчої роботи над удосконаленням чинної Конституції, щоб вона працювала і щоб дійсно гарантувала дію законів на користь розвитку благ суспільства, починаючи з убогих. Ми знову чуємо голос Тараса, який питає нас:

**Чи діждемося Вашінгтона
З новим і праведним законом?**

Бо тільки коли повсюдно запанує провіщений нашим національним Пророком **“новий і праведний закон”**, припиниться розкупівля голосів, тільки тоді буде розірвано злочинний зв'язок влади й капіталу, тільки тоді навколо перших посадових осіб не утворюватиметься оточення з корумпованих фаворитів,

Увага! Редакційна рада загальнодержавної газети "Вісник малозахищених" не уклала угоди з "Укрпошта". Через постійні негаразди й утиски цим монополістом передплатників правдолюбної газети, змушені здійснювати передплату самостійно.

Дорогі друзі! Передплата газети „Вісник малозахищених” — внесок у нашу спільну боротьбу за кращу долю народу України, за своє майбутнє, за майбутнє дітей та онуків

Це, справжнє видання, що щиро і віддано захищає інтереси скривджених, принижених, знедолених і несправедливо обманутих фізичних і юридичних осіб та українського суспільства. **Газета належить Вам!** Відкриває очі обманутих і принижених владою на все, що творять з Україною і українцями. Консультує: як захистити себе від беззаконня, як захиститися від перевірки контролюючих органів; що зробити, щоб Вас не обманули при оплаті житлово-комунальних послуг... як вижити в наш жорстокий час і залишитися людиною за будь-яких обставин; як добром перемогти зло. За Вашим бажанням газета буде Вам трибуною в світ, бо Ваші публікації (Ваш погляд і думка, викладені в ній) розповсюджуватимуться через мережу Інтернет в світ. Газета передбачає зростати обсягом, найбільш потрібними темами, рубриками і якістю, без збільшення ціни для тих, хто її передплатив. Можливі пільги для малозабезпечених, за домовленістю. **Газета буде рости задля збудування особи і суспільства.** Елементів руйнування в ній не буде, а критика руйнівників і руйнування — буде. **Матиме газета з часом рубрики буденного економічного, суспільно-політичного і духовного збудування, в т.ч. відповідні теле-радіо і Інтернет програми.**

Виходить двічі на місяць, ціна 1 примірника:
для громадян (фізичних осіб) — 1 грн.
на місяць — 2 грн.
на квартал — 6 грн.
на півроку — 12 грн.
для юридичних — 2 грн.
на місяць — 4 грн.
на квартал — 12 грн.
на півроку — 24 грн.

УВАГА! Ціна враховує вартість приймання передплати при її оформленні. Передплата через відділення поштового зв'язку не здійснюється.

Газета не внесена в каталоги. Наші передплатники мають при собі угоди, завірені підписом і печаткою, не передплачуйте газету у шахраїв.

Звичайно краще (бо не треба платити за послуги) передплатити в редакції або поштою (заповнивши квитанцію, що внизу на 3-й шпальті), за адресою: редакція газети „Вісник малозахищених”, вул. Набережна 7, м. Нетішин, Хмельницька область, поштовий індекс 30100, або телефоном (03848) 3-22-14. Тел./факс 3-45-23, ел. пошта bzs@netish.com.ua, — попередньо перерахувавши на адресу ХФ „ПриватБанк” м. Хмельницький, код ЄДРПОУ 35261118 МФО 315405 р/р 2600805208714 та повідомити нам № квитанції, її дату і прізвище. Не пізніше, як за тиждень отримаєте підтвердження, що газету передплачено. За бажанням, Ви можете отримувати газету в електронному варіанті. І якщо бажаєте, щоб Вам передплату оформили — повідомте, доступним Вам варіантом, то до Вас прийдуть і оформлять.

УВАГА! УВАГА! Якщо Ви (не юридична особа) перерахуєте кошти за передплату газети трьом чи більше абонентам, передплата Кожному з Вас зменшується на половину.

Допоможи собі! — **Передплати газету „Вісник малозахищених”**

РОБОТА! Редакція ЗДГ ВМ пропонує угоди передплати ВМ, які можливо укласти будь-кому і будь-де. Якщо Вам проблема прийхати, то щоб отримати підписану і завірену печаткою угоду, досить надіслати до редакції факсом заповнену і підписану Вами копію бланка угоди, який Ви бачите нижче. Через не більш тижня Ви отримаєте, за одним з вказаних Вами варіантів, завірену Угоду, перших 10 квитанцій та декілька старих оригіналів газети для наглядної агітації. Інформацію про газету Ви можете знайти на її сайті в Інтернет. **Наводимо вигляд (бланк) Угоди.**

РЕДАКЦІЯ загальнодержавної газети „Вісник малозахищених” * 30100, м. Нетішин, пр-т Курчатова, 7/21 т. 3-22-14 код (03848) факс 3-45-23, e-mail: bzs@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru

УГОДА

м. Нетішин

„___” _____ 200_ р.

Я, _____ (Виконавець), з одного боку; редакція (Замовник) загальнодержавної газети „Вісник малозахищених” в особі голови редакційної ради — Войтко Анатолія Григоровича, з другого боку, уклали дану угоду про наступне. **Замовник** замовляє організувати передплату газети „Вісник малозахищених” за ціною 1(одна)грн. - один примірник для фізичних осіб і 2 (дві) грн. - один примірник для юридичних. **Виконавець** зобов'язується виконати замовлення на умовах оплати: 50% вартості передплати. **Відповідальність сторін:** Замовник видає організатору передплати квитанції (пронумеровані, завірені печаткою редакції) про передплату на 10 абонентів, після надходження, належної за угодою частини, коштів на рахунок замовника, видає наступні 10; не вимагає і не ставить умов поза межами угоди; про можливе припинення діяльності повідомляє виконавця, не пізніше як за пів місяця. **Виконавець** зобов'язується видати передплатнику одну з двох частин квитанції (з половиною печатки редакції і своїм підписом) про передплату на період, який оплатив передплатник, згідно умов передплати та передати замовнику частину з підписом передплатника: точну адресу, на яку має надходити газета та частину коштів, згідно умов угоди, бухгалтеру редакції — не пізніше, як за 10 днів по області і за 20 днів по Україні до видання оплаченого передплатою номера газети. Виконавець не відповідає за точність адреси, на яку має надсилатися газета, якщо точно таку адресу підписано передплатником. Неповнення квитанцій, використаних чи ні, вважатиметься крадіжкою на максимальну суму отриманих квитанцій, з усіма юридичними наслідками.

Суперечки між учасниками угоди вирішуються у відповідності з чинним законодавством України.

Термін дії угоди — до 30 червня 2009 року. Дія угоди зупиняється з наступних обставин: - в разі порушення угоди; - у випадку припинення діяльності газети; - у випадку не передбачуваних надзвичайних обставин.

Угоду складено у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному для кожної сторони.

Від замовника — голова редакційної ради, підпис _____ А. Г. Войтко

м.п.

Виконавець — _____
паспорт _____
Ідентифік. код _____

Підпис _____

ЧИ ТРЕБА НАМ АТОМУ?

закінчення, початок на стор. 3

... Залишилися монтажні і налагоджувальні роботи, а з сучасним будівництвом — майже дрібниці. Але кошти виділяються на добудову — от і продовжують створювати ілюзію великого будівництва. Сьогодні ж найактуальніше — саме закупівля обладнання. І — гарантії його якості. І тут неминуче ми повертаємося до сучасної практики ХАЕС — працювати через посередників. Яких гарантії придбаної втридорога продукції можна чекати від того ж „Кассома” — підприємства (заснованого двома особами), зареєстрованого на одній з київських квартир, яке до операції з ХАЕС взагалі не діяло! І хто гарантуватиме якість гермоклапанів, куплених у ТОВ „Материк”, зареєстрованого в селі Олешин Хмельницької області?

Десятки подібних запитань перетворюються на одне величезне: про рівень безпеки атомної станції. І, незважаючи на оптимістичні запевнення спеціалістів, цей рівень не викликає ніякої довіри.

Знаючи, що блок не відповідає вимогам безпеки, будують наступний реактор, розраховуючи після доведення до готовності звалтувати думку громадськості, державного і світового контролю.

Уявіть тепер собі, що оці мільярди були пушені на створення альтернативної енергії — хоча би й втровою 1934 року — скільки б ми її вже мали? В сотні раз більше, ніж можуть дати ці блоки, і без проблем.

Вироблена електроенергія не йде прямо до споживача, а до посередників, які, нічого не роблячи, накручують ціну.

Зрозумілий клопіт чесних працівників АЕС, для яких АЕС — це життя не тільки їхнє, а їхніх сімей. Проблема настільки велика, вкупі з проблемами нашого конкретного міста з 33000 населенням, такими як безробіття, насамперед, залежність опалення жителів, забезпечення їх гарячою водою, навіть приготувати їжу ми в Нетішині можемо лише на електричних плитах тощо — що для її вирішення, попри всі негативи, навіть якщо в працівника АЕС вимре половина його сім'ї, він не скаже, що він проти АЕС. Вихід тут один. Розробити проект виходу міста із залежності від АЕС, долучити підтримати його усіх зацікавлених в посиленні безпеки життя на землі, хто б виділив кошти на його реалізацію. Найперше в проекті повинно бути перепрофілювання фахівців або використання їхнього фаху з гарантованою не нижчою зарплатною платою, та не нижчим рівнем соціального забезпечення. Такий проект не буде короткостроковим, але він дасть надію, що у міста є майбутнє. Що жителі міста, в тім числі і працівники АЕС, не будуть рабами монстра, а матимуть стабільне забезпечення усім необхідним для життя. А що в Нетішині є хтось абсолютно незалежним від ХАЕС — сказати неможливо. Бо ми маємо звідти навіть ціни на базарі. Будувати блок, не вирішуючи проблем міста, в першу чергу прірви в різниці матеріального забезпечення

працюючих і непрацюючих на ХАЕС, — це збільшувати нашу біду. Населенню околиць Нетішина не дали навіть об'їзної (щоб вони мовчки терпіли ХАЕС) цяцьки — пільг 30 кілометрової зони АЕС.

Багато-вічні негативні наслідки для прийдешніх поколінь та необхідність експлуатації після вироблення ресурсу, це не що інше, а — біда за гроші. Бо навіть ті, хто взяв з ХАЕС великі кошти, щастя, радості не мають. А що вже казати про обдурених?!

Дурять же тим самим. Робочі місця наче створюють. А як же бути з будівельниками після, як збудують. Будувати буде 3000, а експлуатувати залишиться, не більше 400. І черги на квартири довгими на 1000 стануть, і безробіття після кожного зданого блока збільшується на 1500.

В газеті «Перспектива» №34 в серпні 2002 року генеральний директор Смишляев О. Є. заявив, що в найближчі 2-3 місяці ХАЕС отримає позитивну експертизу «Оцінки впливу на навколишнє середовище» — допуск 2-го блоку її не було, бо ж хворіє і вмирає все більше, але для будівництва наступних блоків, мабуть її напишуть, на це грошей вистачить.

Радіо першої національної програми передавало передачу про тектонічні розломи (тріщини земної поверхні) поблизу ХАЕС РАЕС, наприклад (каже автор) в 1999 році блок реактора на РАЕС просів на 20 см.

А під Хмельницькою АЕС такі щілини-порожини більші і землетрусу тут давно вже не було, то кому треба такий ризик? Хто його прорахував?

Україна спроможна 42-48 відсотків енергії, що споживається, не споживати (не марнувати), і цивілізований світ готовий цей проект енергозбереження фінансувати. Так це ж більше, ніж два реактори. Безплатно! Чому ж ми за цю пропозицію не хапаємося? Думаю, відповідь проста — інші біля корита будуть.

Навколо АЕС Санкт-Петербурга, навколо Південноукраїнської АЕС... ліс вигорів без вогню. У нас ще ні. І до Бога молитися соромно за здоров'я дітей, коли отак самі себе і їхнє майбутнє гримемо. **На все ще багато, то ще не пізно**

— будьмо мудрі.

Василь. Зуб

Народ скаже: як зав'яже

Ковбасою — не нанюхаєшся.
Коханням — не націлуєшся.
Хто цього жадний, той від нього гине.

Жіноче плем'я лукаве,
а чоловіче — ласе.

Ви так числено говорите,
що я не розумію.

Ми цьому гицлю
карка влодим.

Хто вік брехав —
праведником не буде.

Язык не лише до Києва
доведе, а й до кия.

Глядить праведного грішній,
щоб зігнати з світу.

Пора за діло
новим ладом взятися

РЕКВІЗИТИ редакції:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин,
Хмельницька обл., індекс 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: bzs@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru
веб-сайт, <http://zbzs.at.ua>
р/р 26008052408714 ХФ „Приватбанк”
м.Хмельницький МФО 315405,
Код ЄДРПОУ 35261118
Газета друкується
у Шепетівській мікррайонній друкарні
Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 1000 Зам. №

“Вісник малозахищених”

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.

Свідоцтво про державну реєстрацію

КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради

Анатолій ВОЙТКО

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програми цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; практичні консультації

**Виявляйте зло,
боріться з ним,
домагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО**